

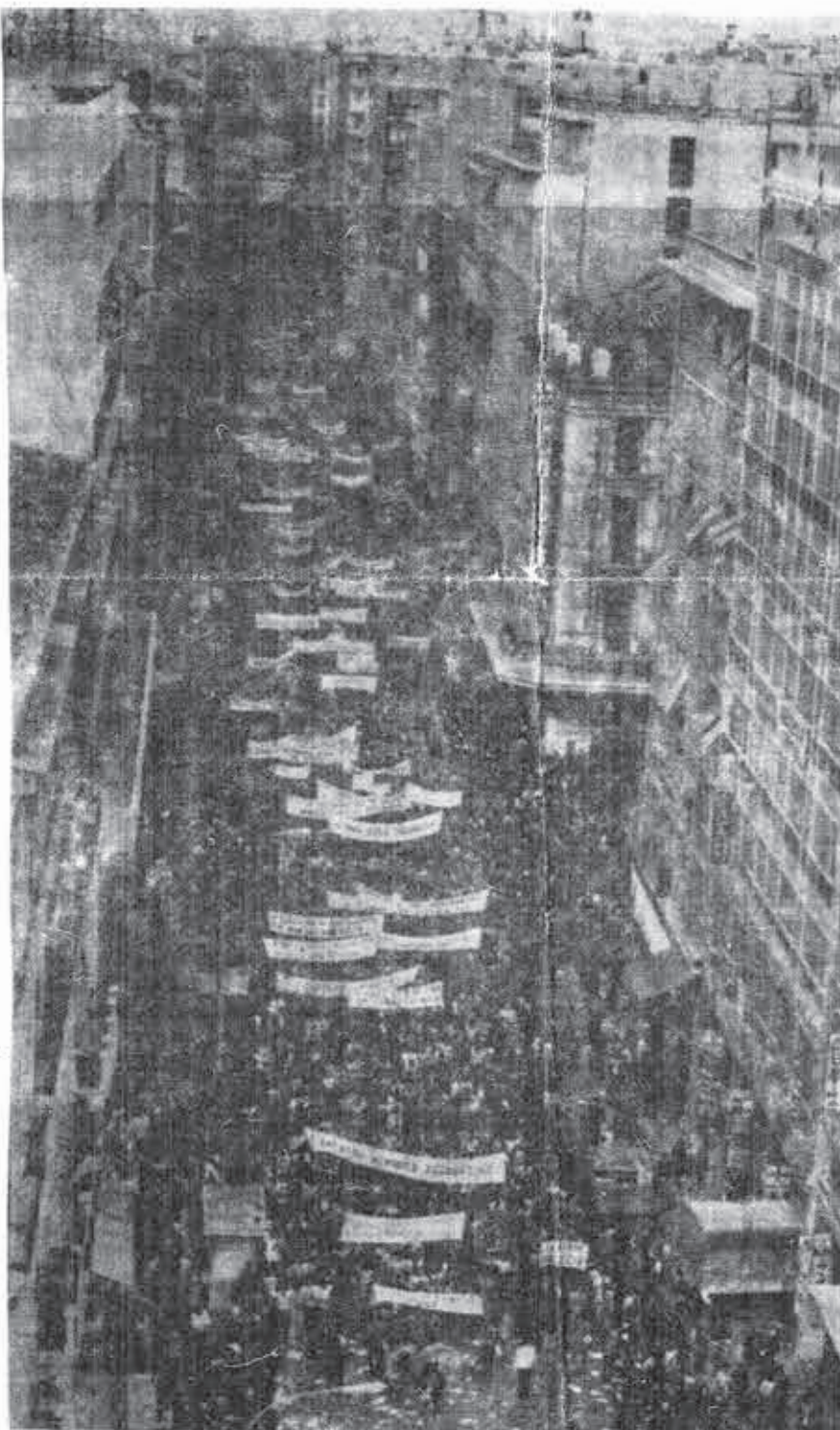
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΕΚΤΑΚΤΟ ΦΥΛΛΟ
Τιμή 1 δρχ.

Για να ζαναζησει το πολυτεχνειο

Πέντε χρόνια μετά τον Νοέμβριο του '73 κυβέρνηση και αντιπολίτευση προσπαθούν να περιωρίσουν το γιορτασμό του Πολυτεχνείου σε μουσικά πλαίσια. Η ΕΦΕΕ με τη συμμετοχή και της ΟΝΝΕΑ και τις εύλογες της κυβερνήσεως ετοιμάζει ένα τριήμερο πανυγήρι όπου ανάμεσα σε δάκρυα, ποιήματα και στεφάνια όλοι τους θα τονίσουν ακόμα μία φορά την ανάγκη της "έθνικης ενότητας" σαν επίσημο αποτέλεσμα των αγώνων του Πολυτεχνείου. Ταυτόχρονα μέσα από τις επίσημότητες, τις παράτες και τις γερασμένες ομάδες περιφρούρησης της ΚΝΕ θα προσπαθούν να πνιξουν κάθε άλλη φωνή που θα μιλάει για το πραγματικό νόημα της εξέγερσης του Νοέμβρη.

Έκρηξη

Όμως ο Νοέμβρης ήταν μια έκρηξη για το λαϊκό κίνημα που για πρώτη φορά μετά το καλοκαίρι του '65 εμφανίστηκε ζανά μαζικό, όρμητικό και μαχητικό πλημμυρίζοντας τους δρόμους και δείχνοντας τη δύναμή του. -- Στο Πολυτεχνείο οι μάζες πέρασαν ήδη στο πολιτικό προσκήνιο, έδωσαν αυτές τη μάχη με τη χούντα και τα στηρίγματά της, πρόβαλαν τα δικά τους συνθήματα και τις δικές τους λύσεις. -- Στο Πολυτεχνείο το κίνημα συγκρούστηκε όχι μόνο με τη χούντα αλλά και με τους κάθε λογής γεφυροποιούς, απορρίπτοντας τη γραμμή των ρεφορμιστών για συνεργασία με τα άστικά κόμματα και τα καζαρματάτους με τη χούντα. -- Στις μέρες του Πολυτεχνείου οι φοιτητές και οι εργάτες εφαρμόσαν μορφές πάλης και δράσεως που εξασφάλιζαν τη συμμετοχή και τον έλεγχο των εξεγερμένων σύμφωνα με τις ανάγκες του αγώνα. Η κατάληψη, τα δόσηράματα, ο ραδιοφωνικός σταθμός, οι γενικές συνελεύσεις ζαναγέννησαν εμπειρίες του κινήματος που η δικτατορία και ο ρεφορμισμός προσπαθούσαν να σβήσουν από την μνήμη του. -- Τις μέρες του Πολυτεχνείου οι οργανώσεις της Επαναστατικής Αριστεράς, έστω και αν ήταν μικρές, βρέθηκαν στο κέντρο της πάλης επιρρέασαν την εξέλιξη της έγιναν στις κρίσιμες στιγμές πόλος των μαχητών του Πολυτεχνείου, δέθηκαν με το

Αντεπίθεση

κίνημα που πάλευε στους δρόμους, το βοήθησαν αλλά και διαμορφώθηκαν απ' αυτό. Αυτό το κίνημα, αυτές τις εμπειρίες που οι αγωνιστές τις κράτησαν και τις μετέφεραν στην καθημερινή τους πάλη είναι αυτό που βάλθηκε τέσσερα χρόνια τώρα να χτυπήσει η κυβέρνηση Καραμανλή. -- Χτύπησε τις ανοιχτές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις και σιγά-σιγά τις έβγαλε παράνομες για να διώξει το κίνημα από τους δρόμους, να το απομονώσει και να σπάσει τη συλλογική του δύναμη. -- Προσπάθησε να αποκεφα-

λίσει και να διαλύσει το κίνημα μέσα στους εργατικούς χώρους με τα χτυπήματα ενάντια στον εργοστασιακό συνδικαλισμό, με την τρομοκρατία ενάντια στους άπεργους, με τις μαζικές απολύσεις συνδικαλιστών, με τον 330, με την επέκταση του κρατικού συνδικαλισμού. -- Ποινικοποίησε την πολιτική δράση για να μπορέσει να χτυπάει κάθε εστία αντίστασης, κάθε δράση ή αγωνιστή που καταγγέλει την πολιτική της, που συμπαραστέκεται στους αγώνες των εργαζόμενων και αντίστέκεται στην τρομοκρατία της κυβερνήσεως και των άφεντικιών. Από τις απαγορεύσεις, τις δίκες και τις καταδίκες αγωνιστών ή κυβέρνησης Καραμα-

Όλοι στα πάνω της επιτροπής για την απελευθέρωση του Γ. Σεριφή

στη συγκεντρωση-πορεία του Πολυτεχνείου
Κυριακή 19 Νοεμβρη

Προσυγκεντρωση
πλ. Κανιχχος 3 μ.μ
Για να ζαναζησει

νή προχώρησε για να δημιουργήσει ένα γενικότερο κλίμα αστυνομικρατίας με σκευωρίες (Γ. Σεριφής), με δολοφονίες (Χ. Κασίμης, Β. Τσιρώνης), με πολιτικούς κρατούμενους (Φ. Κυρίτσης 9 χρόν - νια, Σ. Κυρίτση 5 χρόνια, Σκαυδάλης 5 χρόνια).

Ταφόπλακα

Την αντίσταση του κινήματος σ' αυτά τα χτυπήματα το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ και το ΚΚΕσσ την αντιμετώπισαν μόνο να μέσο πίεσης για τις συνεργασίες και τους συμβιβασμούς με τον Καραμανλή. Αυτό που δεν κατάφεραν στο Πολυτεχνείο - να κλείσουν το κίνημα να υποστηρίξει τις συνεργασίες με τους γεφυροποιούς - βάλθηκαν να το πετύχουν όλα αυτά τα χρόνια. -- Βάφτισαν δημοκρατική την κυβέρνηση συμβιβασμού της στρατοκρατίας με τους δεξιούς πολιτικούς και πότε με το πρόσημα των "άμετανοήτων" χουντικών, πότε με το πρόσημα των "έθνικων κινήσεων" της έδωσαν τα περιθώρια να ανασυντάξει τους μηχανισμούς του αστικοκρατικού, της στρατοκρατίας, την αστυνομικρατία, τον κρατικό συνδικαλισμό. -- Διάλυσαν το πολιτικό-πονημένο φοιτητικό κίνημα, που στάθηκε ή σπίθα του Πολυτεχνείου και το μάντρωσαν μέσα στις σχολές να εκδικεί καλύτερο Πανεπιστήμιο μέχρι το σημείο σήμερα να περνάει ο Καραμανλής τον καταστατικό χάρτη που δέ μπόρεσε να περάσει η χούντα. -- Βάφτισαν "προβοκατορικές" τις μαχητικές μορφές που είχε κατακτήσει το κίνημα, εφαρμόσαν τις απαγορεύσεις του Καραμανλή και πρόσφεραν σαν εναλλακτικό τις ελεγχόμενες γραφειοκρατικές διαμαρτυρίες: αντί για τις διαδηλώσεις, τδ κλείσιμο στάθες, αντί για τις άπεργίες τις 24ωρες διαμαρτυρίες, αντί για τον εργοστασιακό συνδικαλισμό τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, αντί για τον αγώνα τα διαβήματα στα ύπουργετα και τις "μάχες" στη Βουλή.

- Για αυτό για μέσ όταν λέμε ότι το "Πολυτεχνείο ζετ" δεν ένοοσε τα "πανεθνικά" πανηγύρια όπου κυβερνήση και ρεφορμιστές ζανα συσφίγγουν την έθνική τους ενότητα, αλλά:
- Τήν προβολή της εξέγερσης του Νοέμβρη σαν ένα σταθμό στην ανάπτυξη του επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα. Μια έκρηξη που έβαλε νέα ζητήματα και προσανατολισμούς στο κίνημα, να γεγονός που διαμόρφωσε μια δόκιμη γενική επαναστατών, που συγκρούστηκε με το ρεφορμισμό και ενίσχυσε τις δυνάμεις της Επαναστατικής Αριστεράς.
- Τήν πάλη για να μην αφήσουμε την κυβέρνηση Καραμανλή να πάρει πίσω τις μεχρι τώρα κατακτήσεις του κινήματος, να μη φορτώσει και άλλα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων. Για να ενώσουμε τους αγώνες:
- Ενάντια στη λιτότητα
- Ενάντια στην τρομοκρατία
- Για ελεύθερο συνδικαλισμό
- Για πολιτικές ελευθερίες
- Ενάντια στην ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ

σε κοινό μέτωπο πάλης ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή. -- Τήν πάλη για την ανάπτυξη των αγώνων ενάντια στην προσπάθεια των ρεφορμιστών να λειτουργήσουν ο ταφόπλακα πάνω τους. Για την εργατική δημοκρατία στα σωματετα. Για τη συμπαράσταση στους αγώνες που ζεσπάνε και που το ΚΚΕ προσπαθεί με κάθε τρόπο να τους απομονώσει. Για τη διαμόρφωση και ανάπτυξη της αντιρεφορμιστικής τάσης μέσα στο ίδιο το κίνημα. -- Τόν αγώνα για να δυναμώσουν οι επαναστατικές δυνάμεις για να ανταποκριθούν σ' αυτά τα καθήκοντα. Για τη διαμόρφωση του επαναστατικού πόλου που θα συγκροτήσει με την κυβέρνηση, θα αντιπαρεταθεί με το ρεφορμισμό και θα βρεθεί μπροστά στο επόμενο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Εργατική πρωτοπορία

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Το κίνημα συμπαρατάδας στον Γιάννη Σερίφη

Παλη για την απελευθέρωση του Γ. Σερίφη Παλη εναντίον στην Καραμανλική τρομοκρατία

Μετά από 13 μήνες προφυλάκισης ο Γ. Σερίφης δόθηκε στη δικαστήρια στις 20 Νοεμβρίου. Κατηγορούμενος με πολύ βαρείες κατηγορίες κινδυνεύει να κλειστεί στη φυλακή ακόμα και Ισδβια.

Η υπόθεση Σερίφη είναι ένα κομμάτι της τρομοκρατικής εκστρατείας που εξακτόλησε η κυβέρνηση εδώ και ένα χρόνο από τις παραμονές των βουλευτικών εκλογών του '77. Μετά την έκθεση των γερμανών αγωνιστών Μπάαντερ-Βολιν-Ρασπε στις φυλακές του Στανχάιμ, και τις διαμαρτυρίες που ακολούθησαν η κυβέρνηση εξαπέδωσε μία σειρά από δίκες ενάντια σε αγωνιστές που είχαν συλληφτεί στις διαδηλώσεις διαμαρτυρίας για τις εκτελέσεις των μελών της ΡΑΕ, συνέλαβε πέντε αγωνιστές με την κατηγορία της ήθικης ατομότητας, ξεκίνησε ένα συστηματικό κυνήγι με έρευνες και ανακρίσεις ενάντια στην Επαναστατική Αριστερά και τέλος συνέλαβε τον Γιάννη Σερίφη με τις κατηγορίες της συμμετοχής στην προτομομασία και έκθεση της απόπειρας ενάντια στην ΑΕΓ, δολοφονίας του Κ. Κασίμη και απόπειρας δολοφονίας των αστυνομικών Πλέσα και Στεργίου.

Μ' αυτό τον τρόπο η κυβέρνηση ξεκίνησε μία κλιμάκωση της τρομοκρατικής της επίθεσης ενάντια στο κίνημα κλιμάκωση που χαρακτηρίζει όλη την περίοδο από τις εκλογές ως τα σήμερα. Με πρόγραμμα τη δίωξη των τρομοκρατικών ομάδων, πράγμα που της εξασφαλίζει την υποστήριξη ή την ανοχή της αστικής και ρεφορμιστικής αντιπολίτευσης, επαναφέρει και νομιμοποιεί "αγρία" τρομοκρατικά μέτρα ενάντια στο σύνολο του εργατικού και λαϊκού κινήματος καταργώντας καταχτήσεις και δικαιώματα που κερδήθηκαν από την κατάρρευση της χούντας και μετά. Ο άμεσος στόχος αυτής της επίθεσης είναι διπλός: από τη μία το χτύπημα των δυνάμεων της Επαναστατικής Αριστεράς των οργανωμένων εστιών αντίστασης σε όλη την πολιτική του Καραμανλή. Από την άλλη η τρομοκράτηση της αγωνιστικής πρωτοπορίας, του κομματιού των αγωνιστών που από τέλοςσαν την ραχοκοκαλιά όλων των κινητοποιήσεων από το '74 και μετά, το κομματιού που χαρακτηριστικός του εκπρόσωπος είναι ο Γ. Σερίφης. Η συνέχεια της ύ-

πόθεσης Σερίφη είναι ένταξη στην κυβέρνηση και στρατηγική.

Καταπατώντας κάθε νομικό και τυπικό πρόσχημα προετοιμάζεται η καταδίωξη του Γ. Σερίφη: με "προβλεψιμότητα" παλασσονται οι αστυνομικοί από κάθε ευθύνη και μπλοκάρται η εναντίον τους μήνυση από την οικογένεια Κασίμη, με μελετημένη "προχειρότητα" ή προανάκριση καταστρέφει τα στοιχεία που άθωωνουν το Γ. Σερίφη ή προσπαθεί να τα εμποδίσει να φτάσουν στο δικαστήριο. Έτσι, η νεκροφιλία στο Κ. Κασίμη γίνεται με προτοφανή "επίσημο" τρόπο, δεν δίνεται δυνατότητα αναπαράστασης των γεγονότων που ζήτησε ο Σερίφης, ψευδομάρτυρες κατασκευάζονται με τον πιο χοντροκομμένο τρόπο, Μπάλλοι και Καραθανάση δηλώνουν με σιγουριά την ένοχη του Σερίφη. Τέλος άγνοείται ή εκθεσιάζεται ο διασπαστικός καθηγητής Ιατροδικαστικής Ντουράνης που αποδεικνύει με αδιάσειστα στοιχεία την αθωότητα του Σερίφη και την ένοχη των δύο αστυνομικών.

Την ίδια στιγμή ξεκινάει μία καταπληκτική φιλολογία που αναπτύσσει τον "κίνδυνο" για την δημοκρατία από τους άριστους εξτρεμιστές και τρομοκράτες. Η όλη τή δύναμη των μέσων ενημέρωσης ή κυβέρνηση παρουσιάζει το μακρύ χέρι των έρυθρων ταξιαρχικών στην Ελλάδα που απειλεί τους πάντες και τα πάντα. Πίσω από αυτή την ένορρηστρωμένη "αντιτρομοκρατική" ύστερία αναπτύσσεται σταθερά η πραγματική τρομοκρατία, τρομοκρατία του Καραμανλή. Όλο νισμένος ρόλος της αστυνομίας στην "υπεράσπιση του πολιτεύματος" αποκαθίσταται. Οι έρευνες στα σπίτια και οι ανακρίσεις γίνονται υποθέσεις ρουτίνας, οι συλλήψεις και οι στημένες κατηγορίες καθημερινά φαινόμενα, η επαγρύπνηση ή το χτύπημα κάθε μαζικής κινητοποίησης μόνιμη στάση της κυβέρνησης. Αυτή η ενίσχυση του ρόλου και της θέσης της αστυνομίας φτάνει γρήγορα στο σημείο του μαινομένου κουμποροφδρουάστουφλακα ή τις προγραμματισμένες και ένφυχτες δολοφονίες: μετά τους "ποινικούς" Κεχαΐδη, Σαλονικιό, Σκυρόπουλο, δολοφονείται ο γιατρός Τσιρώνης. Αποκορύφωμα αυτής της πολιτικής έρχεται το συμπλήρωμα του Ιδίουμου και του 330 ο "αντι"τρομοκρατικός νόμος. Πολύ σύντομα τα δικαστήρια αποδεικνύουν ότι "ε-

χουν πιάσει το μήνυμα" της καραμανλικής πολιτικής: ο Φίλιππος και η Σοφία Κυρίτση καταδικάζονται σε 9 και 5 χρόνια φυλάκισης, ο Σκανδάλης σε 7 χρόνια. Οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι ήδη ένας αρκετά μεγάλος αριθμός στην Ελλάδα της Ν.Δ. τρομοκρατίας.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία η υπόθεση Σερίφη έγινε μία υπόθεση αιχμής στο ζήτημα της τρομοκρατίας. Η κυβέρνηση με την καταδίωξη του επιδιώκει από τη μία να εξασφαλίσει τον "υπαρκτό" τρομοκράτη - άλλοι για τη δικιά της πολιτική, από την άλλη να δημιουργήσει προηγούμενο εξόντωσης ενός αγωνιστή χωρίς ούτε και τυπικά προσχήματα, σά βάση για παρα πέρα χτυπήματα. Ηδη έχουν κυκλοφορήσει οι φήμες για προσπάθεια "τυλίγματος" σε παρόμοιες δίκες και άλλων συναγωνιστών. Ταυτόχρονα το κίνημα στην υπόθεση Σερίφη έχει όχι μόνο να σταθεί ένα συγκεκριμένο αγωνιστή, έχει να γκρεμίσει την ταχτική της κλιμάκωσης της τρομοκρατίας με το πρόγραμμα της "πάταξης των άριστων εξτρεμιστών-τρομοκρατών". Έτσι η πάλη για την απελευθέρωση του Γ. Σερίφη έχει ταυτιστεί με την πάλη για να μην αφήσουμε τον Καραμανλή να κάνει την Ελλάδα στρατόπεδο συγκέντρωσης πίσω από τη βιτρίνα των "αντιτρομοκρατικών" του μέτρων, έχει δεθεί με την πάλη ενάντια στο ιδίωμο, ενάντια στον νέο 509, ενάντια στις αστυνομικές επιθέσεις, για να απελευθερωθούν όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι, έχει δηλαδή γίνει η κεντρική μάχη της περιόδου για την υπεράσπιση των πολιτικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών.

Η πάλη για την απελευθέρωση του Γ. Σερίφη ξεκίνησε πριν ένα χρόνο κάτω από δύσκολες συνθήκες.

Ενώ η κυβέρνηση προώθησε τα χτυπήματά της στα μολωχτά, πίσω από την κάλυψη της "αντιεξτρεμιστικής" ύστερίας, όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης διευκόλυναν με τη σιωπή τους την κυβερνητική εκστρατεία. Αποφύγοντας κάθε αναφορά στην υπόθεση Σερίφη, αποσιωπώντας το ποιος είναι ο Γιάννης Σερίφης και γιατί στήθηκε η σκευωρία σε βάρος του, άφηναν ελεύθερο το πεδίο για την κυβέρνηση να εμφανίζει όποιον συμπαραστέκεται στο Γ. Σερίφη σαν τρομοκράτη και θοδηγώντας κατάλληλα τα κύματα έρευνών της ασφάλειας. Άδεια και ακροαριστέρες οργανώσεις όπως το ΚΚΕΜ-λ κρατούσαν σιωπή γύρω από το θέμα.

Σ' αυτές τις συνθήκες δημιουργήθηκε η "Επιτροπή για την απελευθέρωση του Γιάννη Σερίφη από τις οργανώσεις ΟΣΕ και ΟΚΔΕ και ένα μικρό αριθμό αγωνιστών και ξεκίνησε μία πάλη ενάντια στο θάψιμο της υπόθεσης Σερίφη. Σύντομα προστέθηκαν στις δυνάμεις της "Επιτροπής" και άλλοι αγωνιστές και η ΟΠΑ. Μέ το μοίρασμα ενημερωτικού υλικού, με το μάζμα υπογραφών, με μάχες για να έγκριθουν ψηφίσματα συμπαρατασης από γενικές συνελεύσεις άρχισε να διαλύεται το κλίμα της σιωπής και να καταξιώνεται η υπεράσπιση του Γ. Σερίφη σαν υπόθεση του κινήματος. Η ανταπόκριση που βρήκε αυτή η καμπάνια πρώτα στους φοιτητικούς χώρους (στις γενικές συνελεύσεις πολλών σχολών της Αθήνας, στο Πανσοδικαστικό, με αποκορύφωμα το ψήφισμα συμπαρατάσης της κατάληψης στην Πάτρα) και σιγά-σιγά και στους εργαζόμενους (ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, λιθογράφοι, τυπογράφοι, βιβλιοδέτες, υδραυλικοί κλπ) άρχισε να πιέζει τα κόμματα να σπάει το ταμπού που είχαν επιβάλει.

Σήμερα ύστερα από ένα χρόνο δουλειά της επιτροπής με συγκεντρώσεις, συναυλίες, εκθέσεις φωτογραφίας, ενημερωτικό υλικό στις γειτονιές και στα εργοστάσια, με άπλωμα της καμπάνιας στο

έξωτερικό κλπ, φτάνουμε στη δίκη του Γ. Σερίφη κάτω από συνθήκες διαφορετικές από τις υπολογιζόμενες ή κυβέρνηση και οι ασφαλιστικοί μηχανισμοί της.

Όλες οι οργανώσεις της άκρας αριστεράς (με εξαίρεση το ΕΚΚΕ) υποστηρίζουν την καμπάνια για την απελευθέρωση του Γ. Σερίφη. Στελέχη όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης πρόκειται να καταθέσουν σαν μάρτυρες υπεράσπισης στη δίκη. Δεκάδες εκλεγμένοι συνδικαλιστές συμπαραστέκονται στο Γ. Σερίφη. Χιλιάδες αγωνιστές έχουν εκφράσει τη συμπαρατάση τους συμμετέχοντας στις εκδηλώσεις της "Επιτροπής" ή με την υπογραφή τους, ή με την οικονομική ενίσχυση.

Η μάχη που δόθηκε ένα χρόνο τώρα αποκορυφώνεται στη δίκη. Μία δίκη που συγκροτούνται δύο αντίπαλα στρατόπεδα, δύο κόσμοι.

Από τη μία μεριά ο κόσμος των Καραθανάσηδων που χτές καταζητούσαν τον Σερίφη σαν "παράνομο συμμορίτη" γιατί αντίστοιχα στην δικτατορία και σήμερα τον καταδιώκουν σαν τρομοκράτη. Ο κόσμος της ΑΕΓ που τον άδουσε και του κόλλησε τη ταμπέλα του "ύποκτου" γιατί ήταν απεργός και συνδικαλιστής. Ο κόσμος του Κ. Μπάλλου που πάνοπλοι αστυνομικοί "άπονέμαν δικαιοσύνη" με το πιστόλι στο χέρι και προάγονται επ' άνδραγαθία.

Από την άλλη μεριά ο κόσμος των αγωνιστών που πάλεψαν ενάντια στη χούντα και που ανάμεσα τους πάλεψε ο Γ. Σερίφης. Ο κόσμος των εργατών της ΑΕΓ, που μαζι τους κάλαιψε ο Γιάννης Σερίφης. Είναι ο κόσμος κάθε εργάτη, κάθε συνδικαλιστή, κάθε αγωνιστή που αντιστέκεται στην τρομοκρατία των αφεντικών και της κυβέρνησης.

Σ' αυτή τη σύγκρουση μέσα και έξω από το δικαστήριο πέφτει το βάρος. Μέσα στο δικαστήριο οι μάρτυρες υπεράσπισης του Γ. Σερίφη πρέπει να γίνουν κατηγοροί της καραμανλικής τρομοκρατίας. Και αν οι μάρτυρες που ανήκουν στα κόμματα της αντιπολίτευσης δεσμεύονται από την συμβιβαστική γραμμή τους απέναντι στην κυβέρνηση, η μάχη πρέπει να δοθεί από τους υπόλοιπους μάρτυρες που συμπαραστέκονται στον Γιάννη Σερίφη.

Το κύριο όμως βάρος για να φανερωθεί και μαχητικά η απάτηση να λυτευθεί ο Γιάννης Σερίφης, να μην περάσει η τρομοκρατία πέφτει στις κινητοποιήσεις της "Επιτροπής". Η μαζική παρουσία όλων μας κάτω από τα πανιά της "Επιτροπής" για την απελευθέρωση του Γιάννη Σερίφη την Κυριακή στην πορεία του Πολυτεχνείου και την Τρίτη στα Προκύλαια θα είναι ο καλύτερος μάρτυρας υπεράσπισης και του Γ. Σερίφη και των ελευθεριών που θέλουν να τσακίζουν η κυβέρνηση και τ' αφεντικά.

Όλοι στα Προκύλαια Τρίτη 21 Νοεμβρη 5 μ.μ. στη συγκέντρωση της επιτροπής για την απελευθέρωση του Γιάννη Σερίφη